

Florence L. Barclay: Rosenfransen.

Autoriseret Oversættelse af
R. B. Madsen.

(Fortf.)
XIV.

Under Doktorens Ledelse.

De hvide Klipper ved Dover lyste sig højt op af Havet, indtil de tilfaldt laa forude som stærke, hvide Mure. — Jane gik frem og tilbage paa Dækket og frydede sig over snart at skulle være hjemme i sit Fædreland igen. Zed hun fik Hje paa den skønne Kyst, der tegnede sig saa herligt i det perlegraa Lys, gaar det et Stik i hendes Hjerte, og hun lukkede uvilkaarlig Øjnene. Siden hun havde læst Stykket i „Morning Post“, søgte hun altid det Stik i Hjertet, hvor Gang hun saa noget skønt.

En Time efter at hun havde læst det, var hun paa Vej til Kairo. Næste Dag sejlede hun fra Alexandria. Siden hun landede i Brindisi, havde hun rejst uafbrudt Dag og Nat, indtil hun nu var tæt uden for Englands Kyst. Om lidt vilde hun gaa i Land, og saa havde hun kun et Par Døgn tilbage, før hun naaede Malet. Hun var nemlig ikke et eneste Øjeblik i Tvivl om, at hendes Maal var — det Bærelse, hvor Mørke, Smerte og Lidelse kæmpede en fortvilet Kamp med aandelig Kraft og den stærke Selvopholdelsesdrift hos den Mand, hun elskede.

Ja, at hun maatte op til ham, det vidste hun. Men hvorledes det skulde lade sig gøre, kunde hun slet ikke blive klar over. Det var et meget vanskeligt Problem, det sagde den sunde Fornuft, skønt hendes Hjerte sagde, at det var saa simpelt. Hun var jo blind og ene.

Hun vidste kun een, der kunde løse Problemet, men hun kunde det ogsaa. Hun vidste, at den skitrose Vej til Garth førte gennem Doktor Brandis Konjulationsværelse. Derfor telegraferede hun til ham fra Paris, og for Øjeblikket saa hun ikke længere frem end til Wimpole Street.

I Dover købte hun en Avis og for hastig igennem Spalterne, medens hun gik hen ad Perronen bag efter den slette Drager, der bar hendes Bagage. Under Rubriken: „Personalefterretninger“ fandt hun det Stykke, hun søgte.

„Med dyb Beklagelse har vi bragt i Erjaring, at Garth Dalmain's Tilstand efter den færgelige Ulykke endnu er højt betænkelig, og at Synet er mistet for bestandig. Dog er Saarene ved at læges, og Drægten for, at Hjernen skulde have taget Skade, har vist sig fuldstændig ugrundet. Smidlertid har der i de sidste Dage paa Grund af den stærke Nerverystelse, han har været Genstand for, vist sig tegn til et alvorligt Tilbagefald, hvorfor den lokale Læge har ment det rigtigst at tilkalde den berømte Specialist i Nerve sygdomme Dr. Doktor Deryck Brandt. Hr. Garth Dalmain er Genstand for den dybeste Beklagelse og den oprigtigste Medfølelse i alle Kunstnerkredse, hvor han var saa vel kendt og saa afholdt.“

„Mange Tak, Frøken,“ sagde Drageren, da han med et hurtigt Blif i sin Haand havde opdaget, at Jane havde givet ham to Shilling. Hjemme havde han en søg Husstru, som skulde have efternaende Kjøst, og da han gik om Bord, havde han sendt en stille Bøn om til sin himmelske Fader om at maatte træffe en gunstelig Røst, og Drødet var kommet til ham: „Eder's himmelske Fader ved, at I have alle disse Ting behov.“ Hun søgte, at Gud havde hørt hende ved at lede ham hen til denne uskønne, folbrændte, bredskuldrede Dame. Samtidig med, at hun havde nikket til ham i nogen Afstand, havde nemlig en lille, spær Dame med meget større Bagage villet have fat i ham. Hun stod nu i Skuppen ved Siden af ham og rakte hans Kammerat en Mønt, medens denne brummede:

„Nej, ved De hvad, Frue, det er for lidt for at slæbe hele den Bunk den lange Vej.“

Et Telegrafbud gik langs med Toget og raabte ind i enhver Skube:

„Frøken Jain Champoun!“

Jane hørte sit Navn og rakte Haanden ud ad Vinduet.

„Der, min Dreng, det er til mig.“

Telegrammet var fra Doktoren.

„Velkommen hjem. Er lige kommet tilbage fra Skotland. Vil møde Dem paa Charing Cross og give Dem al den Tid, De ønsker. Drif Kaffe i Dover. Deryck.“

Jane søgte sig taknemlig og befriet. Hun havde været saa ene. — Kaffe var det sidste, hun kunde tænke sig at forlange. Men Doktoren var altid vant til at blive alene og ogsaa paa Afstand. Hun stak Hovedet ud af Vinduet og raabte:

„Ma, hent mig en Kop Kaffe — en eller anden!“

Den unge Drager stod endnu Skidsvoagt uden for hendes Skube. Paa hendes Raab styrkede han ind i Restaurationen og kom lige tidsnok til at kunne række hende et Toget satte sig i Bevægelse.

„Tak skal De have, min Ven,“ sagde hun, idet hun hurtigt satte Skopperne fra sig og greb i Kommen.

„Der, værsgo, det var slikt af Dem. Nej, jeg skal ikke have noget tilbage, Farvel.“

Toget gled af Sted, og Drageren stod og saa efter det med Laarer i Øjnene. Da han havde modtaget de første Penge, havde han lagt til sig selv: nu kan jeg købe Mehl og Æg. Da han havde modtaget de sidste, tænkte han: nu kan jeg ogsaa skaffe de to andre Ting, Doktoren naaede, Suppe og Æd. Og hans Øjne straalede: „Eder's himmelske Fader ved, at I have alle disse Ting behov.“

Jane maatte tvinge Laarerne tilbage, medens hun sad befoemt i et Sjørne og deal sin Kaffe, som oplivede hende mere, end hun havde tænkt. Ogsaa hun havde mange Ting behov. Ikke Penge. Dem havde

hun nok af. Men meget andet, og frem for alt — netop nu — en vis, stærk, hjælpsom Ven. Og Deryck havde ikke spigret hende.

Hun læste Telegrammet igennem endnu en Gang, og smilede. Hvor det lignede ham at tænke paa Kaffe, og — selvfølgelig — hvor det ogsaa lignede ham at komme til Stationen.

Hun tog Satten af og lænede sig tilbage i Krogen. Hun havde rejst Dag og Nat i feberagtig Hast, og nu var hun endelig kommet inden for det Omraade, hvor Deryck havde taget Ledelsen i sin Haand. Stormen i hendes Sjæl var stillet, der havde lagt sig en forunderlig Ro over hende, og Jane faldt i en dyb og vedervagende Søvn. „Eder's himmelske Fader ved, at I have alle disse Ting behov.“

Styrket og forfrisket af Sønnen stod Jane ved Vinduet, idet Toget bruste ind paa Charing Cross Station.

Da Toget standse, stod Doktoren lige uden for den Vogn, hvori Jane var. Ulskaldig naturligvis og dog — for Jane syntes dette netop ogsaa at ligne ham. Hun vidste, og alle hans Patienter vidste, at han altid var just der, hvor man trængte til ham. Derved havde han været saa mange Menneſter til Hjælp i trange Tider.

I et Øjeblik havde han boret sig igennem Alngnen af Drager og stod ved Janes Dør.

Før hun iteg ned, kunde hun ikke lade være at faſte et Blif paa sin Vardomsbøns faste og karakteristiske Ansigt, som stod der fuld af Deltagelse og Forslaelſe og med et glad Belfommen i sine milde, trofaste Øjne. Bagved stod hendes Tantes Kammerjener og hendes egen Pige, som under hendes Rejse havde taget Plads hos Hertugininden. I næste Øjeblik stod hun paa Perronen med Deryck's Haand i sin.

„Naa, fund og frif og alt vel, kan jeg se. Men lidt med Nagerne. De har vel ikke noget at fortolde? Jeg telefonerede til Hertugininden om at fende Joff efter Deres Bagage og ikke vente Dem før til Middag, da De tog med mig hjem. Gaar De ind paa det? Denne Vej. Siffen en Trængsel! Se, hvor de bryder paa uden at bryde sig Spor om Plakater og Reglementer. Sandelig, Vanens Embedsmand kan give os andre dødelige en Væktion i Elſtkørdighed og Taalmodighed.“

Doktoren fik endelig Jane ud igennem Trængselen, aabnede Døren paa et Automobil, hjalp hende ind og tog selv Plads ved Siden af hende.

„Naa,“ sagde han, idet de for af Sted, hen imod hans Hjem. „Niagara er vældig, ikke? Naar Joff siger til mig: „Ved De ikke stiftet af Niagara? Det blev vi“, saa følger jeg mig frifjet til at ønske, at Jorden maatte aabne sin Mund og slug dem. Joff, der vover at tale om, at de blev stiftet af Niagara, skulde ikke mere have Lov til at krable om paa Jordens Overflade. Og saa den store „Moder“? Er hun ikke værd at lære at fende? Jeg haaber, De har en Piffen med fra hende. Og New York's Gaan! Ikke sandt — naar man damper ud af den ved Solnedgang — kan man saa se noget, der er mere imponerende?“

Jane drog blot et dybt Suf, og der var Laarer i hendes Øjne, idet hun purgerte:

„Er der slet ikke noget Haab, Deryck?“

Doktoren lagde sin Haand paa hendes.

„Han er blind for bestandig. Men kære, Livet har andre kostbare Goder foruden Synet. Vi maa aldrig gaa: „Iffe noget Haab.“

„Kan han leve?“

„Det er der ingen Grund til at tvivle om. Men om Livet vil blive værd at leve, vil i høj Grad afhænge af, hvad der i de forfkommerde Maaneder kan gøres for den kære Ven. Han er mere sjælelig end legemlig fyg.“

Jane drog sine Haandsker af og sagde, idet hun begyndte at hulſe:

„Deryck — jeg elsker ham.“

Doktoren sad taos i nogle Minutter, som om han grundede over denne vigtige Meddelelse, saa sagde han:

„Naar det forholder sig saaledes, vil Fremtiden indeholde et saa stort Gode for Garth Dalmain, at jeg tænker, han vil kunne bære Tabet af sit Syn — naa, men De har meget at sige mig, og selvfølgelig er det ogsaa Deres Ret at høre alle de Enkeltheder, som jeg kan meddele Dem. Men her er Wimpole Street — nu er vi der — kom saa med ind i mit Konjulationsværelse. Jeg har sagt til Stoddart, at vi ikke vil forstyrres.“

XV. Konjulationen.

Jane satte sig i en læderbetruffet Lænestol, med Hødderne paa en Skammel og Albuene hvilende paa Stolens Arme.

Doktoren sad ved sit Bord i en rund Drejestol, som satte ham i Stand til i et givet Øjeblik at snurre rundt og se skarpt paa en Patient, om han fandt det fornødent.

Han satte sig saaledes nu, at han ikke saa paa Jane. Hun var ved at give hende en udbrøglig Beretning om sit Besøg paa Stottet Glemmeſt, hvorfra han var kommet tilbage tiltenen i Forvejen. Hun havde tilbragt fem Timer sammen med Garth. Hun fandt det rigtigst at fortælle hende alt, men han saa lige frem for sig, medens han talte. Det havde nemlig ikke undgaet hans Opmærksomhed, at Laarerne strømmede ned over Janes Kinder, og han vilde ikke, hun skulde forſtaa, at han lagde Mærke til det.

„De fortiaar nok,“ sagde han, „at selve Saarene ikke vil volde ham Men, de er ved at læges. Og underlig nok, skønt Nethinden paa begge Øjne var knust, og Synet er tabt for bestandig, var de nærmeste Dele der omkring kun lidt beskadigede, og Hjernen var slet ikke berørt. Den eneste Fare, der i Øjeblikket kan befrygtes, er Følgene af den store Nerverystelse og de sjælelige Kvæler, som Tabet af Synet maatte forvolde ham. De første Dage og Nætter maatte hans fiffte Lidelse ogsaa have været frygtelige. Vor stiftets Ven,

man kan se paa ham, hvor forførdelig han har lidt. Men han er jo af en saa kraftig Natur og har levet et saa sundt og normalt Liv, at han siffert meget snart kunde være blevet helbredet, hvis hans frygtelige Sjælelidelse ikke havde taget til i samme Grad, som han blev sig bevidst, hvad Tabet af Synet vilde sige for ham. Synet betød jo saa uendelig meget for ham i hans Kald. Han var jo Kunstner helt igennem. Han siger ikke meget, efter hvad jeg hørte. Han er jo tapper og stærk af Naturen. Men hans Temperatur steg betænkelig, saaledes at han trængte mere til at blive behandlet af en Specialist i Nerve sygdomme end af en Øjenlæge. Og nu er jeg hans Læge.“

Doktoren holdt inde, lagde et Par Bøger til Rette og traf en lille Staal med Violon nærmere hen til sig. Et Øjeblik betragtede han dem opmærksomt, saa fattede han dem tilbage paa den Plads, hvor de havde staaet, og fortsatte:

„I det hele taget er jeg ellers tilfreds med hans Tilstand. Det, han mest trængte til, er en venlig Røst, der kan trænge ind til ham gennem Mørket, og et Menneſte, der kan sætte sig hos ham og forſtaa ham. Han ønsker ikke at være Genstand for Medlidenshed, og det er ham imod og trætter ham, naar nogen taler til ham om hans Tab, naar han mærker, at de dog ikke kan sætte sig ind i, hvad han har mistet. Han trængte til et Menneſte, der vil tale ærligt og oprigtigt, og Menneſte, der vil sætte sig ved hans Seng og sige: „Det gælder en Kamp, en frygtelig, fortvilet Kamp. Men ved Guds Naade vil De kunne kæmpe den til Ende og seire. Det vilde være meget lettere at dø. Men at dø vilde være at være, De maa leve for at vinde. Der vil kræves mere end menneskelig Kraft, men Gud har al den Kraft, De behøver. Naar hans evige Lys omſtraaler Dem, saa kan De uadvæde det timelige.“

Saa dan talte jeg selv til ham, Jeanette, og en hel Del mere. Og da stete noget underligt og noget forunderligt skønt, noget, som jeg ikke kan fortælle til noget Menneſte undtagen Dem og min Husfrue. Vanfølgigheden betød i blot at saa ham til at svare, blot sige noget. Han syntes ikke at have Interesse for noget som helst af det, der foregik omkring ham. Men idet jeg naevnede Ordet: „Guds evige Lys“, syntes han pludselig at vaagne op. Det var, som om disse Ord vakte et Ekko i hans Sjæl. Jeg hørte ham gentage dem flere Gange, og jeg hørte ham ogsaa hviffe noget om at stue ind i Guds Herlighed. Saa vendte han langfont Ansigtet om imod mig, og det syntes at være ganske forvundet: — „Nu huffer jeg det,“ sagde han — „og den dejlige Melodi.“ Og hans Fingre bevægede sig paa Tønnen, idet han ganske jagte nymmede et Salmever. Jeg fandte godt det Vers, da vi tidt sang den Salme hjemme i min Faders Kirke. De huffer det siffert ogsaa?

Dit evige Lys omſtraale Mørket, som gør mig blind, saa mine Øjne kan stue Gud, i din Herlighed ind. Kom og vær hos os, o Herre kær! Hvad kan os skade, naar du er nær!

Aldrig har jeg hørt noget saa græbende.“

Doktoren holdt inde, thi Jane begravede Ansigtet i Hænderne og begyndte at hulſe. Da hun var blevet roligere, fortsatte Doktoren:

„De fortiaar, at dette gav mig et Spor, som jeg kunde forfølge videre. Naar et Menneſte rammes af en saadan Ulykke, saa er Forholdet til Gud det eneste, der er tilbage for ham, og hans Kraft til at lide vil staa i Forhold til den Tro, han har. Jeg opdagede, at Dalmain's Gudsforhold var dybere, end man skulde tro, hvis man kun fandte ham overfladig. Derfor funde vi tale mere oprigtigt og aabent med hinanden, og jeg fik ham til at gaa ind paa, at der blev trufnet nogle ganske nødvendige Forholdsregler. Som De ved, har han ingen Slægtninge, naar man undtager et Par Fætre, som han aldrig har brudt sig om. Han ligger ganske alene deroppe. Han har vel Venner nok; men for Tiden faar ingen Adgang til ham uden dem, der staaar ham meget nær. Jeg var glad ved vor Samtale, og jeg ved, at de, der kun har set det ungdommelige og lette, jeg havde nær jagt barnagtige hos ham, de har aldrig kendt den virkelige Garth, hans egentlige Væsen, saadan som han er, naar man ser med under Døerfladen.“

Jane løftede Hovedet og sagde stille:

„Jeg har kendt ham.“

„Naa, har De det,“ sagde Doktoren. „Naa, som sagt, hans Venner kunde ikke i Almindelighed saa Adgang til ham. Lady Ingleby kom en Dag, drevet af sit gode Hjerte, uden at lade sig melde. Hun var ganske alene uden nogen Kammerjomfru og uden anden Bagage end en lille Saandstasse. Hun kom fra Stationen i en Droſte. Doktor Macenzie, som ikke har meget til overs for Kvinder, saa paa hende med mistænkelige Øjne, og der forefaldt vist komiske Scener. Men Lady Ingleby vandt hurtigt gamle Robbies for sig, hun har jo saadan en Evne til at vinde Menneſter. Men selvfølgelig var der ikke Tale om, at hun fik Lov til at komme ind til Dal. Den eneste Maade, hvorpaa hun kom til at udvøve sit Førelse, var at lade Dals Husbejtrinde, den gamle Margary, falde sig om Halsen og græde ud. Men tilbage til Dal igen. Stidtil havde han høit en juldt uddannet Sygepæfser, som i Forbindelse med hans egen Fjener havde plejet ham. En Sygeplejerfke vilde han slet ikke høre Tale om. Han vilde i det hele taget ikke plejes af en Kvinde. Men vor Samtale havde til Følge, at han forandrede sit Syn i den Hensende, saaledes at jeg fik Lov til at fende ham en Søfter efter mit eget Raag. Sendes Gerning skal ikke lærlig være at pleje ham saadan i al Almindelighed — det kan hans egen Fjener beføge, det er han dugtig til — men mere dette at sidde hos ham, læse for ham og beføge hans Korrespondance. Der ligger Dønger af uaabnede Breve til ham. Hun skal i det hele taget hjælpe ham til at bevande Livet igen, saa at sige være hans Øjne. Og der til kræves der Døvelse og fremfor alt den fineſte Takt.

(Fortfættet.)

UDDRAG AF FORTEGNELSE NR. 4. KRISTELIGE FORTÆLLINGER.

- Anita. Fortælling af Pastor N. P. Madsen. 168 Sider. Indb. \$1.10.
- Ole. Fortælling af Pastor N. P. Madsen. Omslag 20c.
- Povl. Fortælling af Past. N. P. Madsen. Omsl. 20c.
- Paa Fing. Fortælling af Past. N. P. Madsen. Omsl. 20c.
- Fyrsten af Davids Hus. Eller tre Aar i den hellige Stad. Af Past. H. I. Ingraham. 496 Sider. Illustreret. Smukt indb. \$1.50.
- Davids Trone. Eller Israels Hædersdage. Af H. I. Ingraham. 383 Sider. Indb. \$1.25.
- Maus 400 Fortællinger. En Samling kristelige Fortællinger for Skolen og Hjemmet. Ordnet efter Katekismens Hovedstykker. 595 Sider. Indb. \$1.50.
- Fortællinger for Søndagsskolen. Samlet af I. V. Forord af Past. Vilh. Beck. Anden Samling. 225 Sider i Shirting. Nedsat \$1.00.
- Matthiesens 100 Fortællinger. Til Brug ved Børnegudstjenester og de unges Møder. 180 Sider i Shirting. Nedsat Pris 50 Cts.
- Ny Samling—83 Fortællinger, 80c.
- Morgengry. En Fortælling fra det dansk-amerikanske Kirkelev. Af Past. J. J. Kildsig. 170 Sider i smukt og stærkt Shirtingsbind. Pris 50 Cts.
- Robert. Fortælling for Ungdommen. Oversat fra Engelsk af Past. Chr. Christensen. 144 Sider. Shirtingsbind. 50c.
- Titus, en Korsets Fælle. Fortælling fra Kristi Tid af Florence Morse Kingsley. Efter det engelske. 250 Sider i stærkt Shirting. 80c.
- Roxy. Fortælling fra Pioner-Tiden i Indiana. Af Edward Eggleston. Oversat af E. G. 484 Sider i fint lyseblaat Shirting med Titel trykt i hvid. Pris \$1.00.
- Fortroppen. Fortælling fra Slaveriets Dage i Amerika. Oversat af N. P. Madsen. 281 Sider. Pris \$1.00.
- Domitia. Fortælling fra det gamle Rom af Baring-Gould. 417 Sider. Pris \$1.00.
- Han vilde noget. Fortælling af Vilhelm Dankau. 138 Sider. Pris 60c.
- Kirken i Urskoven. Fortælling fra Missionsmarken i Afrika, af Marx Jantzen. 196 Sider. \$1.00.
- Ved Lygtens Skin. Fortællinger for Ungdommen. 214 Sider. Pris \$1.00.
- Højgaardfolk. Fortælling af Elith Pedersen. 430 Sider. Pris \$1.50.
- Pomponia. Fortælling fra Romerrigets Tid. Paa Dansk ved N. P. Madsen. 305 Sider. \$1.00.
- Jernbanestationer. Korte Træk og Skitser fra Rejselivet, af V. L. 119 Sider. 50c.

SÆRLIGT FOR BØRN OG UNGE.

- Skønlige, dog stærk Kristelig Fortælling for store og smaa. Oversat fra Tysk ved M. Bladell. 75 Sider. Karton 20c.
- Vogt mine Lam. Fortællinger for store og smaa Børn. Af T. Forord af Past. Vilh. Beck. 20 Fortællinger. 115 Sider. Karton 25c.
- Fire Fortællinger for Børn. Af forskellige Forfattere. Samlet af H. Steffensen og Henry Ussing. 102 Sider. Karton 25c.
- Seks Fortællinger for Børn. Af forskellige Forfattere ved Steffensen og Ussing. 98 Sider i Karton. 25c.
- Ved skiftende Belysning. Fortællinger for Børn og unge. Af Frida von Kronoff. Paa Dansk ved Past. J. J. Dalbo. 3 Fortællinger. 101 Sider paa svært Papir. Illustrationer i Farver. Pris 40c.
- Barnesmil. Tre korte Fortællinger for Børn. Frit bearbejdet efter det Tyske af Past. J. J. Dalbo. To smukke kulørte Billeder. 59 Sider. 25c.
- Hvorfor græder Bedstemor? Børnefortælling af Frida von Kronoff. Udgivet paa Dansk af Dan. Luth. Publ. House. 16 Sider i Karton med Farvelitografi paa Forsiden. Pris 15c.
- Eises Juleferie. Julefortælling for Børn. Kartonert med farvetrykt Titellbillede paa Forsiden. Pris 20c.
- En Julerejse og andre Fortællinger. 40 Sider i Karton, med to helside Illustrationer i smukt farvet Tryk. Pris 20c.
- Solbørn i et solrigt Land. Fra Livet paa Missionsmarken. Pris 20 Cents.
- Lille Trille. Indblik i Barnelivet i et indisk Hjem. 15c.

UDDRAG AF BOGFORTEGNELSE NR. 5.

LITTERATUR.

- ALCOTT, LOUISE M.:—En gammeldags Pige. Indb. 50c.
- ALLEN, JAMES LANE:—Paa strenge Love. Fortælling oversat af J. Chr. Bay. Pris 30c.
- ANDERSEN, H. C.:—Eventyr og Historier. Gyldendals Mindeudgave. Indbunden i to smukke og stærke Bind. \$3.00. Minneapolis Udgave indb. i et Bind. \$1.50.
- Mit Livs Eventyr. Indb. \$1.40.
- De to Baronesser. Indb. 60c.
- Kun en Spillemand. Indb. 60c.
- O. T. Indb. 60c.
- BERGSOE, VILH.:—Fra Piazza del Popolo. (Gyldend. Folkeudgave.) Indb. \$1.50.
- BUDE, LEOPOLD:—Fortællinger, II. Del. Indb. \$1.00. Julefortællinger. Indb. 60c.
- DAN ADAM:—Sommerløv, Digtamling. Indb. \$1.50.
- DRICKENS, CHARLES:—Drømmen. Indb. 40c.
- Oliver Twist. Indb. 80c.
- GOLDSCHMIDT, M.:—Ravnen. Indb. 60c.
- HANSEN, CARL:—Landsmand. Indb. \$1.00.
- GRUNDTVIG, N. F. S.:—Paaskelilien. 15c. Kronikerim. \$1.00.
- HERMAN, CARL.:—Kongens Yndling. Indb. \$1.50.
- HERTZ, HENRIK:—Tre Lystspil og Romantiske Skuespil. Indb. \$1.00.
- IBSEN, HENRIK:—Terje Vigen. 15c.
- Kejser og Galilæer I—II. Indb. \$1.20.
- Brand. — I episk Form. Indb. \$1.50.
- INGEMANN, B. S.:—Prins Otto af Danmark. Indb. 60c.
- Landsbybørnene. Indb. 80c.
- LACROIX, SELMA:—Legender og Fortællinger i Udvalg. Indb. 60c.
- NIELSEN, ZAKARIAS:—Et Møde. (Mpls. Udg.) 15c.
- OEHLenschLeger, A.:—Udvalgte Digtninger. Indb. 60c.
- OLRIK, AXEL:—Danske Folkeviser I—II. Indb. \$2.00.
- REUTER, FRITZ:—Fortællinger. Indb. 60c.
- SCOTI, WALTER:—Lægens Datter. Indb. 60c.
- THORESEN, MAGDALENE:—Udvalgte Fortællinger. Indb. 60 Cents.
- TOPELIUS, ZACHARIAS:—Gustav Adolf og Tredivaarskrigen. Indb. 60c.
- Fra Karl Gustavs og Karl XI's Tid. Indb. 60c.
- VEDSTED, H. C.:—Amerikaskildringer. 80c.
- WINTHER, CHR.:—Hjortens Flugt. Indb. \$1.15. Fortællinger paa Vers. Indb. 60c.
- Fortællinger i Prosa. Indb. 60c.
- ØSTERGAARD, VILH.:—Tyge Brahe. Indb. 60c.
- Danmarks Vovehals. Indb. 60c.
- Danske Sagn og Historier. 1 og 2, indb. tilsammen \$2.00.

BOOK LIST NO. 7. ENGLISH AND THEOLOGICAL.

- The Pilgrims Progress. By John Bunyan. Illustrated art edition in cloth and gold. Gilt top. Many full page plates. Contains 98 pages on life of Bunyan. Also many explanatory notes. Price \$1.50. Altemus 16 mo. edition 40 Cents.
- The Imitation of Christ. By Thomas a Kempis. Oxford World's Classics pocket edition, cloth 35 cts. flexible leather 65 cts. Altemus 16 mo. edition 40c.
- Life of Luther. Juvenile edition with illustrations by Gustav Koenig. Boards 25c.
- A History of the Reformation. By Rev. P. A. Peter. 192 pages, cloth 75 cts.
- The Christian Forget-me-not. A record of friendship, with Scripture texts and sacred verse for every day of the year. A beautiful gift book. In padded leather \$1.00.
- Hulbut's Story of the Bible. Original full leather and gilt edge edition. 168 stories each complete in itself and together forming a connected narrative of the Holy Scripture. Profusely illustrated with color plates and half tone engravings. 757 pages. Published to sell at \$5.00. Our special price \$2.50.
- The Lutheran Sunday School Handbook. By Rev. J. R. E. Hunt. 291 pages, cloth, net \$1.00.
- Our Homes and Our Children. Lecture by O. Klykken. From the Norwegian by P. Strømme. A book for every home. 232 pages, cloth 75 cts.
- The Way of Salvation in the Lutheran Church. By Prof. G. H. Gerberding. Cloth \$1.00.
- New Testament Conversions. A series of sermons by Prof. G. H. Gerberding. Cloth \$1.00.
- The Lutheran Pastor. By Prof. G. H. Gerberding. 462 pages. Net \$2.00.
- Life's Morning. Addresses to young men and young women by Dr. L. H. Schuh. 207 pages, cloth 75c.
- Daily Meditations. By Rev. P. Hammarsten. A devotional book for family worship, in complete harmony with the doctrines of the Lutheran church. Published by the Augustana Synod. Cloth \$1.50.
- Laache's Book of Family Prayer. From the Norwegian by P. O. Strømme. Published by the Norw. Synod. 626 pages. Half Leather \$1.65. Gilt \$2.20.

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE,
BLAIR, NEBRASKA.